

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเกณฑ์ และความสามารถในการใช้คำกริยาแสดงการครอบครอง “aru” และ “motsu” ในภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย (A Study of the Usage of Possessive Verbs “aru” and “motsu” in Japanese, and of Thai Students’ Understanding of these Verbs)
ชื่อผู้เขียน	นายรัช คำทองทิพย์
แผนกวิชา / คณะ	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์นภาพิพย์ สกุลคุดู
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกณฑ์ และความสามารถในการใช้คำกริยาแสดงการครอบครอง aru และ motsu ในภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย และนำเกณฑ์ดังกล่าวมาสรุปเป็นเกณฑ์ใหม่เพื่อให้เข้าใจง่ายสำหรับผู้เรียนชาวไทยโดยมีสมมติฐานการวิจัยคือ ผู้เรียนชาวไทยไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาแสดงการครอบครองระหว่าง aru และ motsu ในภาษาญี่ปุ่นได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากไม่มีคำอธิบายเกี่ยวกับเกณฑ์ในการใช้ไว้อย่างชัดเจนในตำราเรียนชั้นต้น

กลุ่มตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากมหาวิทยาลัย 4 แห่งคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวม 100 คน สำหรับผลการสำรวจจำแนกด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละ

การวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอนคือ การศึกษาเกณฑ์ในการใช้คำกริยาแสดงการครอบครอง aru และ motsu ในภาษาญี่ปุ่นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำเกณฑ์ดังกล่าวมาสรุปเป็นเกณฑ์ใหม่เพื่อให้เข้าใจง่ายสำหรับผู้เรียนชาวไทย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจคำอธิบายเกี่ยวกับการใช้คำกริยาดังกล่าวในตำราเรียนชั้นต้น และสำรวจความสามารถในการใช้คำกริยาดังกล่าวของผู้เรียนชาวไทย

ผลการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปเกณฑ์ในการใช้คำกริยาดังกล่าวได้ 6 ข้อ คือ (1) กรณีที่กล่าวถึงการครอบครองสิ่งที่เป็นทรัพย์สินสมบัติที่เป็นรูปธรรม สามารถใช้ได้ทั้ง aru และ motsu (2) กรณีที่กล่าวถึงการมีสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือลักษณะของผู้ครอบครองที่เป็นนามธรรม สามารถใช้ได้ทั้ง aru และ motsu (3) กรณีที่กล่าวถึงการมีบุคคลในครอบครัวยุหรือเทียบเท่ากับบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้

ครอบครอง โดยปกติจะใช้ aru แต่ถ้าบุคคลเหล่านั้นมีส่วนขยายคำนามเพิ่มเติม มีแนวโน้มที่จะใช้ motsu มากกว่า (4) กรณีที่กล่าวถึงการมีอวัยวะหรือส่วนประกอบซึ่งบ่งบอกสภาพหรือลักษณะของผู้ครอบครองโดยปกติจะใช้ aru แต่ถ้าสิ่งนั้นสามารถตีความได้มากกว่าการเป็นอวัยวะ หรือส่วนประกอบซึ่งบ่งบอกสภาพ หรือลักษณะของผู้ครอบครองก็สามารถใช้ motsu ได้ การตีความดังกล่าว ขึ้นอยู่กับบริบทและความเหมาะสมในประโยค (5) กรณีที่กล่าวถึงการครอบครองสิ่งที่เป็นภาระหน้าที่ หรือความรับผิดชอบจะใช้ motsu และ (6) กรณีที่กล่าวถึงการครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้ในไวยากรณ์ที่ต้องมีการผันรูป เช่น ไวยากรณ์รูปคำสั่ง รูปเชิญชวน หรือรูปตั้งใจ จะใช้ motsu

ผลการสำรวจตำราเรียนชั้นต้นของผู้เรียนชาวไทย จำนวน 17 ชุด ปรากฏว่ามีตำราเรียนเพียง 7 เล่ม ที่มีคำอธิบายเกี่ยวกับเกณฑ์ในการใช้คำกริยาแสดงการครอบครอง aru และ motsu ไว้ ในส่วนของคำกริยา aru ตำราเรียนส่วนใหญ่จะเน้นอธิบายกรณีที่ให้ความหมายแสดงการมีอยู่ (sonzai) มากกว่ากรณีที่แสดงการครอบครอง ในส่วนของคำกริยา motsu มีตำราเรียนเพียง 2 เล่ม ที่เขียนอธิบายเกณฑ์ในการใช้ไว้ และจากการวิเคราะห์คำอธิบายดังกล่าว ทำให้ทราบว่าคำอธิบายนั้นไม่ครอบคลุมเกณฑ์ในการใช้ทั้งหมด และผลจากการสำรวจความสามารถในการใช้ของผู้เรียน ปรากฏว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเลือกใช้ aru ในทุกกรณี ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาแสดงการครอบครองในภาษาญี่ปุ่น aru และ motsu ได้อย่างถูกต้องเนื่องจากไม่มีคำอธิบายเกี่ยวกับเกณฑ์ในการใช้ไว้อย่างชัดเจนในตำราเรียนชั้นต้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้